

ב"ה. פרשת אמור תשפ"ג שנת 'הקהל' / עיונים בפרשת השבוע / סי או אל / בעריכת הרב יחזקאל סופר שליט"א

"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת" - המחלוקת עם הבייתוסים

רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ז, יא.
...וכל כך למה מפני אלו הטועים שיצאו מכלל ישראל בבית שני שהן אומרין שזה שנאמר בתורה ממחרת השבת הוא שבת בראשית ומפי השמועה למדו שאינה שבת אלא יום טוב וכן ראו תמיד הנביאים והסנהדרין בכל דור ודור שהיו מניפין את העומר בששה עשר בניסן בין בחול בין בשבת והרי נאמר בתורה ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה ונאמר ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלי

ואם תאמר שאותו הפסח בשבת אירע כמו שדמו הטפשים היאך תלה הכתוב היתר אכילתם לחדש בדבר שאינו העיקר ולא הסיבה אלא נקרה נקרה אלא מאחר שתלה הדבר במחרת הפסח הדבר ברור שמחרת הפסח היא העילה המתרת את החדש ואין משגיחין על אי זה יום הוא מימי השבוע:

הרמב"ם מדלג על כל ההוכחות המקראיות שניתן להתווכח עליהן ומתמקד במסורת הרציפה מימי משה רבנו – ולכן מי שמנסה בתקופת בית שני 'לחדש פרשנות' = שוטה!

אחר שבת כדי שיהיו ישראל מתענגין שני ימים...
אמר לו: שוטה! ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטילה שלכם?

כתוב אחד אומר תספרו חמשים יום וכתוב אחד אומר שבע שבתות תמיימות תהיינה הא כיצד כאן ביום טוב שחל להיות בשבת כאן ביו"ט שחל להיות באמצע שבת!

רבי יוסי אומר: ממחרת השבת ממחרת יום טוב! אתה אומר ממחרת יו"ט או אינו אלא ממחרת שבת בראשית אמרת וכי נאמר ממחרת השבת שבתוך הפסח והלא לא נאמר אלא ממחרת השבת דכל השנה כולה מלאה שבתות צא ובדוק אינו שבת?...?

למה קרא להם 'שוטים' – מנין לכם? הלא פשוטו של מקרא עומד לצידם! אתם הפרושים: מנין לכם! וכי בגלל שאינו יודע לדרוש ולפלפל – נקראנו 'שוטה'?

ספר ויקרא פרק כג

(טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבְּיָאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תִּמְיַמְתֶּן תִּהְיֶינָה: (טז) עַד מַמְחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:

ביאור ההלכה: מי ששכח סופר בלי ברכה! מהו הספק? [מצוה א' או 49 מצוות?] – אלא ספירה 'סידורית' או 'מצטברת'? [תרגיל עצרת: 1225 אמצעו: 613] – סופרים מספר 'זיכוכים'

'משכני' – אחריו נוצה – הביאני המלך חדריו" שילוב הנה"ב ושילהובה

מהו 'ממחרת השבת' למה לא אמר תאריך?!

מנחות סא, א.

שהיו בייתוסין אומרים עצרת אחר השבת ניטפל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר להם: שוטים מנין לכם?! ולא היה אדם אחד שהיה משיבו חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואמר: משה רבינו אוהב ישראל היה ויודע שעצרת יום אחד הוא עמד ותקנה

ונפלאתי, שהרי הגילוי של "אני ולא מלאך" וכו' היה **בחמישה עשר בניסן, ולא בט"ז ניסן** - האין כאן סתירה!?

ועלה בדעתי שאולי אפשר לפרש שע"ד הפשט הדברים מדוייקים ביותר, שאמנם כוונת הכתוב היא **שיום חמישה עשר הוא הוא "ממחרת השבת" כי בו היה גילוי העצמות:**

99 המאמרים תשכ"א ע' 358

... וזהו מ"ש בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה כי גם ביציאת מצרים ה' הענין שהאיר במתן תורה אלא שביציאת מצרים ה' זה בהעלם ובמתן תורה בגילוי. וזה וספרתם לכם ממחרת השבת דזה **שגם יציאת מצרים נק' 'מחרת השבת'** הוא לפי שביציאת מצרים ה' גם עצם האור...

ומעתה, אם ט"ו ניסן הוא 'מחרתו' של ה'שבת', אז לאיזה יום קרינן "השבת"? הוי אומר: **יום ארבעה עשר, ערב פסח!**

והטעם שנקרא "שבת": מפני שעליו נאמר: 'אך ביום הראשון [שהוא 'ארבעה עשר'] **תשביתו!**

משם ואילך 'תספרו'

עד 'ממחרת השבת' 'מ"ת גילוי 'אנכי'

דהנה שבת הוא במדר"י היותר גבוהה שבענין הזמן דמקודם הוא ששת ימי החול ואח"כ הוא שבת שמקודש מכל הזמנים אבל מ"מ הנה שבת מיקדשא וקיימא .. אין בכחו להפוך השטות דלעו"ז ... **שהכח ע"ז הוא ממחרת השבת דוקא שלמע' מבחי' מיקדשא וקיימא למע' מסדר השתל' שזהו הכח על הבירור דכמו שביצי"מ היה גילוי אתעדל"ע מצ"ע למע' מסדר השתל' כמאמר בעל ההגדה אני ולא מלאך אני ולא שרף אני ולא שליח שהגילוי היה מבחינת עצומ"ה א"ס ב"ה שמצד השיקוע שלהם במ"ט שערי טומאה הנה אם ה"י הגילוי מאיזה כחי שהיא גם בדרגות היותר גבוהות הנה לא זו בלבד שלא ה"י גואל אותם אלא אדרבה' **דלכן ה"י הגילוי מעצומ"ה א"ס ב"ה שאין לו שייכות לגמרי לסדר ההשתל'****

גם הסיום והתכלית של הספירה היא

'עד ממחרת השבת [השביעית] - גילוי 'אנכי'

דכמו"כ הוא גם כשנתנו מצות ספה"ע על כל הזמנים כולם הנה הכח ע"ז שיה"י כל המ"ט יום ברורים זכוכים וספורים הוא **ממחרת השבת שלמעלה מסדר השתל' לגמרי**

[נמצא שלפי הביאור הקבלי 'ממחרת השבת' איננו 'תאריך' - אלא מציין את 'מקור הכח' לזכך הנה"ב, ששורשו בליל יצי"מ שנגלה עליהם ממה"מ - משם 'וספרתם!']

והשאלה הגדולה היא:

הלא רוב הוכחות התנאים בגמרא יש להם 'פירכא'!

שבתות / יום = מימני יומי ושבועי

איזו שבת? - אולי שש"כ?

וגם הוכחתו המוחצת של הרמב"ם איננה עונה על שאלה פשוטה:

מדוע א"כ קוראת התורה

ל'חג-הפסח' בשם 'שבת'?

[הלא לא מצינו בתורה 'חג' שייקרא בשם 'שבת']

למה לא נאמר ברורות: 'ממחרת הפסח'?

[או שיאמר 'תאריך-ברור!']

ביאור הרבי כמאמר:

הוא אומר ממחרת השבת ... שכללות ההשתל' הוא בזמן ומקום בהגבלה דוקא דהנה כללות ההשתל' איז אויסגעשטעלט געווארן בקדימה ואיחור מטי ולא מטי ... הנה בכדי שיה"י הוספרתם לכם היינו בירור סדר ההשתל' עד למטה מטה בעומק תחת [בנפש הבהמית]

א"י מצד סדר ההשתל' להיותו מוגבל אלא הכח ע"ז הוא ממחרת השבת דוקא

